Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

misit deus in mundu
vt viuamus p eum. In
hoc est caritas non q̃li
nos dileximus deum:
sed q̃m ipe por dilexit
nos et misit filiũ suum
ppiacionẽ p pcis nris.
Dilecti: sic deus dilexit
nos: et nos debemus in
uicem diligere. Deũ nemo
vidit vnq̃m. Si diliga
mus inuicẽ: deus in no
bis manet et caritas
eius in nobis pfecta est.
In hoc intelligimus q̃
nos in eo manemus et
ipe in nobis: q̃m de spũ
suo dedit nobis. Et nos
vidimus et testificam̃:
q̃m pr misit filiũ suũ
saluatorẽ mundi. Qs
quis confessus fuit q̃m
ih̃us est filius dei: deus
in eo manet et ipe in deo.
Et nos cognouimus et
credimus caritati quã
hr deus in nob̃. Deus
caritas est. Et qui mãet
in caritate: in deo mãet
et deus in eo. In hoc per
fecta est caritas nobiscũ
vt fiducia hẽamus in die
iudicij: quia sicut ille e
et nos sumus in hoc mũ
do. Timor non est in cari
tate: sed pfecta caritas fo
ras mittit timorẽ: q̃m
timor penam hr. Qui
aũt timet non est pfect̃
in caritate. Nos aũt di
ligamus deũ: q̃m deus
por dilexit nos. Si q̃s
dixit q̃m diligo deum
et fratrem suũ oderit men
dax est. Qui enim nõ di
ligit fratrem suũ q̃ videt.
deum q̃ non videt q̃
mõ potest diligere? Et
hoc mandatũ hẽmus
ab eo: vt qui diligit
deũ diligat et fratrem suũ
In illo t. d. i. d S̃ lucã.
Ilius parabolam hãc. Ho
mo quidã erat diues